

عنوان مقاله:

تجزیه و تحلیل شرایط محیطی نهشته های پرمین بالایی شمال غرب ایران بر اساس عناصر فلزی کمیاب حساس به اکسیداسیون و احیا

محل انتشار:

دوفصلنامه رسوب شناسی کاربردی، دوره 11، شماره 22 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسندگان:

سکینه عارفی فرد - گروه زمین شناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه لرستان، خرم آباد، لرستان، ایران

سیما شاهین فر - دانشگاه لرستان، دانشکده علوم پایه

خلاصه مقاله:

فقدان اکسیژن بعنوان یکی از دلایل اصلی در طی انقراض دسته جمعی قبل از مرز پرمین-تریاس (تقریباً ۲۵۱/۹ میلیون سال پیش) در نظر گرفته می شود. در این مطالعه شرایط اکسیداسیون و احیا در شیل های پرمین بالایی دو برش آلی باشی و زال در شمال غرب ایران با استفاده از عناصر کمیاب حساس به اکسیداسیون و احیا برای بررسی وضعیت ژئوشیمیایی آب دریا در طی پرمین بالایی و قبل و بعد از افق انقراض مورد مطالعه قرار گرفته است. بر اساس مقادیر نسبت های $V/(V+Ni)$ و V/Cr شرایط اکسیداسیون و احیا در طول توالی پرمین بالایی در هر دو برش مورد مطالعه از اکسیک-دیزاکسیک به ساب اکسیک تغییر می کند و در عضو ارس به سن بالاترین بخش چنگسینکین که بلافاصله بعد از افق انقراض قرار گرفته افزایش مقادیر این دو نسبت در مقایسه با سایر بخش های توالی مشهود می باشد. بررسی نسبت های Mo/U در جازا در هر دو برش موید کمتر بودن آن از نسبت مولار Mo/U آب کف دریا (تقریباً ۵/۷ تا ۹/۷) است و نمودار $MoEF$ در مقابل UEF قرار گیری نمونه های دو برش را در زون های اکسیک-دیزاکسیک تا ساب اکسیک نشان می دهد. با توجه به داده های بدست آمده گرچه که شواهدی از کمبود اکسیژن در طول توالی های پرمین بالایی وجود دارد ولی فقدان کامل اکسیژن و شرایط انکسیک در افق انقراض اتفاق نیافتاده و حتی در عضو ارس تنها شرایط ساب اکسیک وجود داشته است. بنابراین، دلیل کاهش تنوع فونایی در بالاترین افق های پرمین بالایی در دو برش آلی باشی و زال را باید در مکانیسم های دیگری به غیر شرایط انکسیک جستجو کرد.

کلمات کلیدی:

شرایط هوازی، لوپینگین، جلفا، انقراض انتهای پرمین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1766162>

